

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobců: **a) Ing. T. P.** a **b) Ing. I. P.**, zastoupeni Mgr. Danielem Thelenem, advokátem se sídlem U Průhonu 32, Praha 7, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Mgr. L. P.**, zastoupen Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného a kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2017, č. j. 46 A 23/2015 - 100,

takto:

Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení **se nepříznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Městský úřad Řevnice (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 11. 7. 2005 umístil a povolil osobě zúčastněné na řízení stavbu „RD, *parkovacího stání pro osobní vůz, domovní částí elektrické a vodovodní přípojky, žumpy a dešťové kanalizace se vsakovací jámkou*“ na pozemku parc. č. X v k. ú. L. Stavba měla být tvořena rodinným domem skládajícím se z I. a II. nadzemního podlaží, zpevněným parkovacím stáním, domovní částí vodovodní přípojky, žumpou, dešťovou kanalizací se vsakovací jámkou a domovní částí elektrické přípojky.

[2] Rozhodnutím ze dne 13. 1. 2014 městský úřad povolil změnu stavby před jejím dokončením. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání a namítali, že byli městským úřadem opomenuti jakožto účastníci řízení. Žalovaný usnesením ze dne 20. 5. 2014 rozhodl, že žalobci byli účastníky řízení, a rozhodnutím ze dne 3. 7. 2014 zrušil rozhodnutí městského úřadu ze dne 13. 1. 2014 a řízení zastavil.

[3] V mezidobí osoba zúčastněná na řízení započala stavební práce v souladu s později zrušeným rozhodnutím městského úřadu ze dne 13. 1. 2014. Městský úřad tudíž zahájil řízení o odstranění stavby, neboť se jednalo o stavbu prováděnou v rozporu s pravomocným rozhodnutím ze dne 11. 7. 2005.

[4] Dne 16. 6. 2014 podala osoba zúčastněná na řízení žádost o dodatečné povolení změny stavby, na což městský úřad zareagoval přerušením řízení o odstranění stavby.

[5] Rozhodnutím ze dne 7. 10. 2014, č. j. 4050/2014/SU/Sa, městský úřad dodatečně povolil změnu stavby.

[6] Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 1. 2015, č. j. 006939/2015/KUSK, zamítl odvolání žalobců proti rozhodnutí městského úřadu a jeho rozhodnutí potvrdil.

[7] Krajský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2015 i městského úřadu ze dne 7. 10. 2014 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Shledal totiž důvodnou žalobní námitku, že stavba je v rozporu s územním plánem obce Lety v části výškové regulace.

[8] Proti rozsudku krajského soudu podali kasační stížnost žalovaný i osoba zúčastněná na řízení.

[9] Žalovaný v kasační stížnosti zpochybnil, že by stavba nerespektovala územní plán obce Lety. Podle něj mohla být dodatečně povolena.

[10] Osoba zúčastněná na řízení v kasační stížnosti namítla, že skutečná výška domu od úrovně terénu až po střechem odpovídá výšce jednopodlažního domu. Krajský soud nesprávně vycházel z již zrušené technické normy ČSN 73 4301 z roku 1987. Žalobci podle osoby zúčastněné na řízení ani neměli legitimaci k podání žaloby.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení a vyjádření žalobců k němu

[11] V podání ze dne 21. 5. 2017 osoba zúčastněná na řízení požádala o přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti. Tento návrh zdůvodnila takto: *„Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, jelikož by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu (pro případ, že by např. musel odstranit stavbu, v níž bydlí s celou rodinou), než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. S ohledem na okolnosti je rovněž evidentní, že přiznání odkladného účinku nemůže být v rozporu s důležitým veřejným zájmem“*.

[12] Žalobci ve vyjádření k odkladnému účinku uvedli, že jej považují za nedůvodný. Osoba zúčastněná na řízení svůj návrh ničím nepodložila. Stavba není skutečným bydlištěm osoby zúčastněné na řízení ani jeho rodiny. Osoba zúčastněná na řízení vlastní ze dvou třetin ještě rodinný dům v sousední obci na pozemku parc. č. X v k. ú. H., několik set metrů od stavby. Právě v sousední obci osoba zúčastněná na řízení ve skutečnosti bydlí, což je žalobcům jakožto bezprostředním sousedům známo. Stavba je v současnosti prázdná. Osoba zúčastněná na řízení stavbu prodává, o čemž svědčí dva přiložené inzeráty. Správní orgány měly již dávno zahájit řízení o odstranění stavby, ale nečiní tak. Je zjevné, že líknavě čekají na výsledek kasační stížnosti.

[13] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyššího správního soudu

[14] Podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud na návrh stěžovatele po vyjádření ostatních účastníků přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[15] V nyní posuzovaném případě spatřuje osoba zúčastněná na řízení jí hrozící újmu v tom, že by mohlo dojít k odstranění stavby, v němž bydlí celá její rodina.

[16] Nynější řízení se však týká pouze rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Žádné rozhodnutí o odstranění stavby dosud vydáno nebylo. Teprve v případě naplnění podmínek pro výkon rozhodnutí o nařízení odstranění stavby by bylo možné uvažovat o hrozbě nenahraditelné újmy (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016 - 19).

[17] I kdyby tedy byla pravda, že osoba zúčastněná na řízení se svou rodinou stavbu užívá k bydlení, což žalobci ve vyjádření zpochybnili, podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny. Hrozící následek v podobě povinnosti odstranit stavbu není bezprostředně spojen s dopady nynějšího řízení o dodatečném povolení změny stavby, ale až s účinky případného navazujícího rozhodnutí o odstranění stavby. Proto Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení nepřiznal.

[18] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu